

פרשת פנחס

הנני בותן לו את בריתי שלום

עדיפותו על קנאות משה בחטא העגל

רבי זלמן סורוצקין היה אומר: על מה ולמה זכה פינחס להערכה מופלגת זו, ואילו משה שעמד בפרץ במעשה העגל, ואהרון שעצר את המגפה בדבר קרח, לא זכו להכרת תודה כזאת?

אלא פינחס היה אי "עמך", ולא תפס כל תפקיד ציבורי. כאשר משה וכל עדת בני ישראל אינם יודעים איך להתמודד עם מצב קשה, קם יהודי פשוט ועומד בפרץ, דבר המעיד על גבורה עילאית ומסירות נפש למופת.

מטבע הדברים, כאשר אדם רואה נבלה גדולה הנעשית בישראל, יצרו מסיתו לא להתערב ואומר לו: מה לך כי תכניס ראש בריא למיטה חולה? אם תקפוץ בראש, איש לא יכיר לך טובה, יהיו שיאמרו: מבקש אתה להתבלט, ויהיו שילגלגו: הדיוט קופץ בראש.

אם למרות כל זאת יצא פינחס לקנא קנאת ה' לעיני משה וכל עדת בני ישראל, ראוי הוא לכל הכבוד הזה, על שגבר על עצמו וכבש את יצרו.

מקור: אתר כיפה